

пѣсенъ	прѣсенъ	пѣга	пѣшъ
рѣдко	рѣчь	рѣжж	рѣка
рѣпа	рѣшж	сѣтъ	сѣда
смѣхъ	снѣгъ	стрѣла	стѣна
сѣверъ	сѣно	сѣнка	сѣра
сѣж	спрѣгамъ	сѣкж	тѣло
тѣсенъ	тѣсто	хлѣвъ	хрѣнъ
цѣтъ	цѣпка	цѣдъ	цѣлъ
цѣна	цѣрь	ѣздаж *	

7. Прилагателното ѣма въ родителнѣтъ и бннителнѣтъ падѣжъ аго, кога ѣ заедно съ нѣкое сѣщо ѣме; кѣкто: хрѣмъ жтъ на свѣтаго Георгіа; мѣдрость на добраго Рихарда; нѣконъ говорѣтъ и свѣтого.

8. Слово ж са пише въ бннителнѣтъ падѣжъ въ вѣнчкытѣ ѣменна и мѣстоименна на жѣнскѣтъ родъ, дѣто са вѣршѣтъ на а.

в. Междѣ слово а и р, дѣто мѣже да са мѣта кѣкто: джлгъ, длжгъ; тржнь, тжрнь; вѣтжръ; довръ, дѣкжръ; дѣвѣнь: вратѣ,

*) Слово ѣ са ѣзговара какъ ѣа, затѣа са ѣ и нарекло ѣатъ, че ѣма гласъ ѣа; кѣкто: мѣсто, мѣсто; гнѣвъ, гнѣвъ; смѣхъ смѣхъ; дѣвѣнь и ѣжой многосложни дѣми.